

Kedves édes fiám!

Tudod már nem halgathat-
szom el miszerint nekem nem
vult még, hogy az én fiám
nag' bent álltál a társaság-
ba nem jöttél Mamájod,
Sama hársida, és Minonius.
Énnek mindegy ideig nehány
sorek rád írtam, —

Kedves Deatidém! Hát te
gudat is figyelemmel sem
meg az íjességek? Azt sa-
náljátok meg eides gyermeke-
im, hogy a kötetességek mellet
a figyelemmel sem orálok
meg felelődni, senki irány-
ban sem, —

Mamájé és nemes veletek, nem
látna naprendet mit csinál.
Lehet, és jó gyermekek tehát e-
helzett legalább egyres isna
Mamájé és, vagy a jó Sami
hávisán, és, tudod, tisztán
isna is más, mely önömet ne-
ves nemi levelek,

A hiha's erutan helyne lehet
 horni; rednes pious laim, Sami
 lairilan ad röllön ismi, hanem
 mint itthon is, Ei, Ei, sajat
 fogalmazásait ei inasait Eile
 je. Nevelő láirsi igazítás a
 nélkül. —

kedves Anya megígérte, hogy
ha nagyon jól lesz, máhár

egy hirtre, tehát váratlanul
haza került benneteket. Így erre
led endves fiaitok! a nemet
bontogatói polgárok is egyike ka-
mil mány is. —

Beveto haitit l'osonene
Apunalei Ernst Savatzeq uib
maitalanuvor esivot hennete
Es. haitalanit beveto?

Hamantas

Nyctelys *sup.* 25. 880.